

licul

Humor și satiră

CC-0 Cluj / Central Library Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Câni electorale, și alte ficțiuni liberale din Ungaria.

Într'un cerc electoral din Secuime, partida guvernamentală a lui Tisza, ca se învingă asupra partidei independenților, a pus totul în mișcare, organele administrative, gendarmi și bani. Corteșii, sau agenții pe sfôrătrăgători, ai regimului cutrierau și și nópte cercul electoral, amenințau, dau beuturi, ear' pe cei-ce nu voiau a se da plainici, îi încuiiau, întocma cum s'au încuiat și alegătorii lui Babeș, Popoviciu și Truța. Cu tóte estea partida independenților n'au perdut speranța învingerii, și corteșii ei își dau tótă silința de a combata corupțiunea organelor regimului.

C'o și înainte de alegeri, organele lui Tisza, ca se-și asigureze reușirea, au împărțit între alegătorii dubii libele, sau cărticici de păstrare d'ale postelor din Ungaria, în valóre de câte 10 fl. v. a. asigurând pe alegători, că, votisând cu candidatul regimului, își vor putea ridica dela ori-care postă suma de 10 fl. inscrisă în libele.

Un corteș d'ai independenților, aflând de cânia electorală a organelor regimului, s'a înfurișat între alegătorii cumpărați cu libele de păstrare, și le-a șis: Libelele postale

de păstrare sînt numai o încelăciune, voi n'o se căpătați bani pe atari libele, și, dacă-i căpătați, o se plătiți și timbre. — Voi fraților, se votisați pentru candidatul independenților, și eu vă dau 10 fl. bani gata. Care voiți, dați-mi libelul, și aici-s cei 10 fl.

La cuvintele acestea, toți posesorii de libele postale de păstrare le-au predat corteșului independenților, au primit 10 fl. în bani gata, și în ziua următoare au votisat pentru candidatul independenților. Urmarea a fost, că candidatul regimului a cădut, independenții au reușit, ear' corteșul isteț 'și-a încassat pe basa libelelor de păstrare banii, ce l'a costat cumpărarea voturilor, cu care a trântit pe guvernamentali.

* * *

În Cluj, un maghiar îmbrăcat după rînduiala lui Atila, și cu mustețe răsucite după tipicul culturegyletistic, întreat fiind de președintele comisiunii electorale: „Cui dai dumnia-ta votul?” — a răspuns: „Lui Dumnezeu!” La observarea președintelui însă, că Dumnezeu n'a candidat pentru cercul electoral al Clujului, a ținut maghiarul: „Atunci eu votul meu nu-l dau dracului”, și s'a depărtat!

* * *

Tot în Cluj, un alt alegător maghiar întreat de președintele comisiunii electorale: „Cui dai dumnia-ta votul?” a răspuns: „La care dă mai mult!”

* * *

Rafinăria de corteș a ajuns culmea tragerii pe sfoară într'un cerc electoral al Ungariei de nord. Aici atât partida guvernamentală, cât și aceea a independenților erau aproape egal de tari, așa încât majoritatea electorală depindea dela câteva voturi.

În presara alegerilor, un corteș d'ai independenților șimulând, că desertează, s'a băgat într'o cârciumă, în care banchetuiu alegători d'ai guvernului. Bine primit, corteșul desertat s'a pus la beție pe spesele statului din sudoarea contribuabililor, și cu toții au beut, până au ajuns la stadiul, în care nebunul aruncă cu barda-n lună. Într'un târziu, din mulțimea de alegători se mai aflau numai 10 la masă, ceialalți erau deja sub masă. Momentul acesta l'a folosit corteșul desertat și a pus întrebarea: Ce credeți, cine învinge la alegerea de mâne? — Eu mă tem, răspunde unul cu numele Pișta, că independenții înving! — Nu se pôte, răspund mai mulți ca dintr'o gură, „eljen Tisza!” — Și eu cred așa, dice corteșul desertat, noi trebuie se învingem „eljen Tisza!” — Dar' ști tu ce, Pișta — adaugă corteșul desertat — hai ne prindem! — Dacă înving independenții, eu îți dau ție, și la fie-care din voi dece inși câte 20 fl., ear' dacă nu, se ne dai tu la fie-care numai câte 1 fl. — Stă, strigă cu toții și-și dau mâna pe cuvântul de onóre.

La alegere, Pișta cu toți cei 9 consoți guvernamentali, ca se câștîge câte 20 fl., au votisat cu partida independenților, și aceasta a învins cu 10 voturi majoritate.

După alegere, Pișta și sincerii guvernamentali au năpădit asupra corteșului isteț, ca se le plătească rămășagul perdut, dar' acesta, înainte de a le plăti cei 20 fl., 'i-a mai tras odată pe sfóră. Corteșul le-a dis adecă, că n'are atâta bani la el, însă în 24 de ore își va plăti datoria, ear' ca aceștia se fie cu atâta mai siguri, le-a dat câte-o obligațiune de următorul cuprins: Eu Molnár Dénes mă obleg a plăti lui N. N. 20 fl. în termin de 24 de ore, după-ce Tisza'-mi va asemna aceasta sumă din fondul de dispoșiuni.

Molnár Dénes m. p.

— „Pentru cine votisezi dumnia-ta?” — întreabă președintele comisiunii electorale din Székely-Udvárhely pe un alegător secuiu.

— „Pentru banii!” — răspunde secuiful muiat în vinars.

* * *

Un ovreu botezat din Alba-Iulia, făcând în loteria cea mare un terno de 200,000 fl. și voind să se facă și domn mare, a candidat în Elisabetopole pentru postul de deputat. După-ce ovreul și-a asigurat încrederea publică a alegătorilor prin împărțirea de 30,000 fl., poliția din Elisabetopole l'a închis în presara alegerilor, ear' după-ce în ziua următoare s'a ales altul de deputat, l'a pus pe picior liber sub cuvântul, că Elisabetopolul nu putea alege decât un deputat, care merge orbiș cu regimul, dela un ovreu botezat înseși, care e o ipso sie antisemit, nu se putea aștepta o atare ținută.

Așa ovreul din Alba-Iulia, care, dacă știu mai din vreme, că, ca botezat nu poate reuși, bucuros se lăsa se-l taie a două-ora împrejur, a rămas fără 30,000 fl. și fără deputație, dar' cel puțin a zăcut 24 ore pentru libertatea electorală a Ungariei în închisore!

* * *

Lázár Adám Huszár, vechiul deputat al Târgul-Murășului, care, după-cum scrie Kolosvár, în activitatea sa parlamentară, aduna mucerile de țigări din restaurantul parlamentului, a căzut la alegerile din estan. Se naște acum întrebarea: Cine va ținea în locul lui Lázár Adám Huszár, în parlamentul din Budapesta băgău pentru binele patriei?

* * *

În Țara Oltului, sau în țara boerilor desculți și încinși cu teiu, s'au ales Boér Anti și Dr. A. Ullmann de deputați

pentru deploramentul din Buda-Palestina. Boér Anti numără între acei vechi aristocrați ai Ungariei, pentru care dieta nu e altceva, decât ceea-ce Nemții numesc „Volksküche“, ear' Românii „pomana copiilor săracii.“ Dr. A. Ullmann din contra numără între noii boeri ai Ungariei, căre au crescut pe ruinele aristocrației maghiare, și care, de și crede în Tisza, nu-'l póte privi încă d'un Mesia, pentru-că nu-'i tăiat împrejur.

Pe Boér Anti l'au ales boerii din Țara Oltului din milă de deputat, pentru ca se nu móră de fóme; pe Dr. Ullmann l'au ales însě, pentru ca însuși sě se sature odată la masa corupțiunii.

Între acei boeri cu stâna-n ceafă și brânza-n vârful muntelui, care au ridicat pe ovreul Ullmann la rangul de deputat dietal, ocupă primul rang popa din Oprea-Cârțișóra Pavel Monea. Acest prăpădit — pardon — popă, care din ușa altarului strigă mereu contra Ovreilor, pentru-că au răstignit pe Christos, la alegerile dietali din estan, a strigat mereu „éljen Dr. Ullmann“. Popa Pavel Monea, acest haiduc după rînduiala lui Melchisedec, în toastul seu ținut la masa corupțiunii electorale, a numit pe Dr. Ullmann „bărbatul aflat cu lampa lui Diogene“.

Atari popi, ca Pavel Monea, ar trebui tăiați împrejur, și aruncați pe gunoiu!

* * *

Armata fără generali valorează mai mult decât generalii fără armată. De ci urmează, că Tisza, la alegerile dietale din estan, n'a provocat vestitele cerculare archierești. Tisza se teme ađi mai mult de protopopi ca Popovicium din Șiria, decât de archierei, ale căror cerculare nu mai află urechi. Așa archiereii noștrii, dacă vreau se-'și recâștigate vasa la regim, și urechile poporului pentru cercularele

lor, vor reuși numai sfințind mulți protopopi ca cel din Șiria !

* * *

Din timpurile bulgărilor de tristă memorie Schäfer István, alias Păcurar, discordia Românilor din Sas-Șebeș trăiește și azi cu corupțiunea în concubinat. Omnipotința Românilor din Sas-Șebeș, prin scurta bulgărie a lui Schäfer István, alias Păcurar, înfăciindu-se de bóla racului, a devenit impotință, și Sas-Șebeșenii, în toate întreprinderile lor, se rad de străini fără săpun.

Așa și la alegerile dietale din estan. Vestiții trădători ai cauzei naționale române umblau după bacșiș cu ștreangul lui Iuda în posonar, dar' neci unul nu s'a spânzurat. Și Dr. Isac s'ar fi suit bucuros pe butea plină cu vinul corupțiunii din birtul lui Beu, dacă, la scóterea acelei buți din pivniță, n'ar fi funcționat avocatul Bojița ca Obersirodar !

* * *

Dați'-mi un punct fix afără de Ungaria, de care se pot lega toate mișeliile, prin care se alterează libera alegere a deputaților pentru parlamentul din Budapesta, și vă asigur că, în 24 de óre, Tisza nu mai e ministrupeședinte !

Archicalicul.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Sus Mărcuț că nu ești chelner
Jocă părintelui Gelner,
Porc în Valea Groșilor
Pe séma uniților.

Hop! că acest sfânt părinte
Pentru-un blidișel de linte,
Merge-n țara turcului
Și-și dă duchul dracului.

Pentru el vorba „onóre”
N'are nici o însemnare,
Caracterul dumniului
E ca și-al cățalului.

Ca om cu carte, voinic,
Protă greco-catolic,
Pentru o cloșcuță cu pui
Își dă turma dracului.

El mere-n Blenchi-Poiană
 Și-și dă sufletul pomană
 Dracului, cu alți purcei,
 Preoți mari și mititei.

Acolo banchetuește
 Face gură, îl strocșește,
 Și pentru un prânz de bucate
 De turma lui se desparte.

Se aibă poporul minte
 Se-î dîcă: Sfinte părinte,
 Ți-î cu jupânii Unguri?
 Dee-ți Ungurii prescuri!

Dar' noi nu, căci a ta gură
 Pecat se mănă prescură
 Românescă — deci te cară
 Mergi din satul nost afară.

Mergi, țină-te Ungurii
 Că cu ei bați pintenii,
 Da-n biserici românești
 Te calcă dacă pășești.

Fă-te dracului calvin
 Că cu calvinii bei vin,
 Dacă de ei ție mai drag
 Hai Gelner că-ți dau eu stréng.

Hop, că în Blenchi-Poiană
 Chemați au fost la pomană,
 Porci românești doispredece
 Îmbățați cu apă rece.

Opt din ei au fost uniți,
 Patru berbeci neuniți,
 Toți de-ominte, toți de-o samă,
 Gândești că's frați de-o mamă.

Cei greco-catolicuși
 Gândeai că's nește greluși,
 Așa mândru bâzăiau
 Și cu păharu-n chinau.

Ei au fost, precum urméză
 Tot preoți cu mare vază:
 Din Valea-Groșilor Gelner
 Care-o fost se fie chelner.

El, greșindu-și lefteria,
 Apucă de cap pop-i-a,
 Ađi e protă iesuit
 Numai bun de pârjolit.

Venit'au din Sécătură
 Preotul Todor Buzură,
 Care latră des din gură
 Ca lupu de după șură.

Din Lemnii înc'a venit
 Károl Lazar cel vestit
 Care scie pe de rost,
 Că horinca-î tot de post.

Mai venit'au un nărod
 Ioan Hossu dela Glod,
 Despre el scriptura-nvață
 C'ar fi cam pistriț la mață.

La acea adunare
Hossu din Ilianda-mare
Cu îngrijitul său port,
Și-au arătat scumpul bot.

Gavril Barbul din Bârsău
Cât 'l sciți de nătărău,
Tot n'a putut absentă
La prânz la Măria Sa.

Apoi Barbul din Frânceni
Representa pe râmleni,
Și neîncetat striga:
Ticălos, Măria Ta!

Cei greco-orientali
Cu urechile lor mari,
Ascultau ce se vorbea
Și diceau: așa, așa!

Au fost numai patru inși
Bagă dracul lemne-n dînși,
D'au beut cât patruzeci,
Mascuri la crișmă-n coteș!

Fostau cel din Sălăniță
Stefan Pop cădelniță,
Care știe pe de rost
Că și când dorme-'i tot prost.

Apol cel din Vima-mare
Ca un arjucuț de dare,
Aci s'au reprezentat
La boerescul palat.

Costantin Micu se scie,
Și are o ținghilie
Lungă, dómne, și-apoi lată
Cât o códă de lopată.

Goron Vazul din Gâlgău
Știe el că-'i nătărău,
Dar' în Poiana-Blenchi
El era mare țuchí.

Apoi lungăul din Baba,
Deșiratul Ioan Mada
Preutul vârarilor,
Gândea-'i că-'i un răsctor.

El când își arăta dinții,
Făcea se-nlemnescă sfinții
Care s'au fost adunat
La maslu la deputat.

Uitaiu unul, popa Cosma,
Mânce-'l urgia și posna,
Popa dela Vima-mică,
Cel de legea caftolică.

Și el fû, și încă beat,
La boerescul palat
Și cu ceilalți unsprădece
Făcea „bè” ca un berbece.

Dacă toți s'au adunat
Făcut'au vorbă și sfat
Care-ar fi cel mai cuminte,
Mai blând, mai fără de sminte?

Gelner Țicea c uniȚii,
Mada Ion c neuniȚii,
Hossu Țicea c calvinii
Barbul votiz cu cnii.

Neputndu-se 'mpca
Rg pe Mria Sa,
Se le spun apriat
Care-'i cel mai luminat.

Simon Lajos se ridic
Și-n acest chip le esplic:
Dac chiar m agriȚi,
Dela mine iat sciȚi:

Voi popi ce v'aȚi adunat
AstȚi la al meu palat,
Din o consideraȚiune
AȚi merita cte-o fune.

Îns eu fiind calvin
V dau rachie și vin
Se beȚi, bea-vaȚi prohodul,
Mire-se de voi glodul!

Apoi v pun în cap pene
Și de vi-'Ți scpa-n ismene,
Semmi baj ... s țineȚi minte
Cea de aȚi intmplminte.

Și aș s'a intmplat
Cum Lajos le-a cuvntat,
Ear' Goron dela Glgu
S'a tras pn' la fgdu.

Cea lucrat, cea mai dires
Nu v pot spune de-ales,
Știu, c aȚi e în spital
Și rnchz ca un cal.

Unii Țic c palinca
Ar fi tt pricina,
Dar' nu-'i drept ... s'a bolnvit
De-a czaniei cetit.

Acum jc m Marcule
DuȚina asta de mule,
Și le Ți: ce snteȚi voi:
Popi? lpdaturi? gunoi?

Secav'ar limba din gur
Și n'aȚi mai vedea prescur,
Mncav'ar rușinea plitul,
Fie-v cruce cuȚitul!

Sus MarcuȚule, nu sta
C mult ai a asuda
Pn ce ti ridica
Ca și Gal, Mria Sa.

Dar' atnci, se fi sigur
C-n Timișra și-n giur,
Buchete ți-or arunca
Ca lui Gal, Mria Sa.

Atunci apoi PcȚian,
Cu domnul Vincze Adam,
Cu Weninger și Koser
Ț'or da un banchet coșer.

Dar' până atunci asudă
 Jócă mereu fără trudă,
 Omóră „Luminătorul“
 Și învie „Viitorul“.

De ne faci voia deplin
 Îți facem un viflaim,
 Și te declarăm magnat
 În ungurescul regat.

Mărcuțule, dragul meu,
 Du-te-n Iliefalău
 În țara borvizului,
 Că-i afla prietini destui.

Vei vedea pe sese cară
 Ducând o scumpă povară,
 De dascăli și de preoți
 De cei rîvnitori de zloți.

Vei vedea pe Zaharie
 Dascălul de omenie,
 Din Intorsura-Buzău
 Cu Neagovici, popă greu.

Îi da de dascălul Rus
 Mai luminat ca un urs,
 Cu Dima cel farisău
 Popa din Sita-Buzău.

Ear' pe dascălul Bărbat
 Li întelnî mort de beat,
 Cu Coman, cu popa lui
 Din Vama-Buzăului.

Și alții vei mai vedea,
 Ear' tu după ei te ia
 Îi ajunge, îi oprește
 Și așa le glăsuște:

Voi prăpădiți unde mergeți,
 Pe cine vreți se alegeți?
 Nu puteți sta locului?
 Firea-ți voi ai dracului!

Ori de aceea sînteți puși
 Se-'mblați ca niște păpuși
 După gustul fie-cui,
 Firea-ți voi ai dracului!

Marcule, nu te-nteleg,
 Cum de nu mergi la Hațeg
 La vicarășul Janza,
 La grecul Măria Sa?

Vai, și cât s'ar bucura
 Se fie-n compania ta,
 Că-i omul plin de merite,
 Burta îi plină de minte!

El cu popa neunit,
 Cu George Ciuciu cel pârlit,
 Au făcut un viflaim
 Pentru-o cupșoră de vin.

Ia-i pe amândoi de mână
 Și mi-i ține de-andămână,
 Nu te-mbia bădiță
 Ca grecii la temniță.

- Ia-î de mână mai curênd
 Și căută Streiul de-afund,
 Cu amêndoi, dar' mi-î petreci
 Se nu între-ntre berbeci.
- Că de-î scapi între berbeci
 Nu mai ai cap se-î alegi,
 Pân' la venirea de-apoi,
 C'odată se prefac boi.
- Mai bine-î jôcă sub ciur
 Și ȕi: vitelor, vê jur,
 De trăiți pentru unguri,
 Nu mai ródeți la prescuri!
- Ródeți muguri ca țapii
 Și nechezați ca caii,
 Și sburați pentru toti vecii
 Tot nóptea ca liliecii.
- Mărcuțule fêtul meu
 Las pe-acestia-n lucru rêu,
 Și colindă pe la toți
 Nimernicii de preoți.
- Cari uitându-și lefteria
 Și păpându-și omenia,
 S'au tîrît la votisat
 Ca și țigani la sfat.
- Mergi Mărcuțule cioruș
 Până colo la Lăpuș,
 Și-acolo mulți sfinți părinți
 Vei vedea eșiți din minți:
- Între ei vei numera
 De cei de pânura ta,
 Pe Cupșa dela Cupșeni
 Și pe Nodiș din Costeni.
- Tot preoți drept credincioși
 Ce-ar fi buni în têrlă scoși,
 Fù Buda din Ungureni
 Și Herman dela Văleni.
- Tot ca ei sătui de vin
 Fù Filip din Libotin,
 Tot de-acolo Perhaița
 Și din Stoiceni Griguta.
- Apoi din Dobriținaș
 Fù Ion Bodea cel cinaș,
 Și Perhaița din Borcut
 Din Masca Herman cel mut.
- Din Poiana Porcului
 Fù German cu botul lui,
 Din Boereni Petre Man
 Năzdravênul de gligan.
- Aron Cosma din Rohia
 Carui nu-î place rachia,
 Și Herman dela Rogoz
 Perhaiț din Suciul-de-jos.
- Tot popi fără omenie
 Și cu pene-n pëlărie,
 E Șovre din Cărbunari
 După el cu doi măgari.

- Mai fû Şovre din Fênațe
 Cel cu pliscul ca la rață,
 Și Bolbos din Ciocotiș
 Din Berința Pop cociș.
- Ear' Ciocaș din Cărbunaș
 Âmbლა ca un nevoiaș,
 Cu Pasca din Curtuiuș
 Cel în cap plin de greuruși.
- Ear' Ciocaș din Făurești
 Era în haine popești
 Ca Şovre din Trestia
 Și ca cel din Rohia.
- Preoți greco-caftolici
 Înc'au fost destui p' aici,
 Fû Simon din Preluca
 Care nu bea palinca.
- Din Cernesci fû Bohoțel
 Cu Pop Elek după el,
 Cu Griguța din Dobric
 Și Simon din Copalnic.
- Mai fû și Buda Ilie
 Și alți doi de omenie,
 Popi din Lapușul-român,
 Numai buni de pus la fên.
- Ești doi sânt mai luminați
 Și fac fală între frați,
 Adecă Nemeș Iosif
 Și cu Vasile Filip.
- Între astfel de preoți
 Marcule, tu juca poți,
 Că uniți și neuniți
 Sânt ca tine de cinstiți.
- Toți sânt vrednici, ca și tine
 Se jôce după ciur bine,
 Până li s'a suci gura
 Sê nu mai mânce prescura.
- De aci Marcule mergi lin
 Până la Banfi-Huedin,
 Unde încă vei afla
 Pe popa din Dol — Curea
- Esta-ți pôte da-o pițulă
 Că-i cu musca pe căciulă,
 Cum e și popa Roșca
 Ortodocsul din Tamșa.
- Dacă bine ti purta
 Și pe Câmpean li afla,
 Care-i popă-n Chender-mal
 Cu fiu-so cât un cal.
- Ioan Chifa din Hida
 Încă-i de pănura ta,
 Cum e și Stefan Bercean
 Ce-i în Ugruțiu cârlan.
- Da-vei de doi dăscăluți
 Ca și tine de descuți:
 Andreiu din St. Mihai-Custa
 Și din Milvan Ioan Duca.

Fă din toți ciopor întreg
 Și-i dă în târg în Hațeg,
 Unde vor eși în cale
 Popi și dascăli cu zăbale.

Acolo tu vei afla
 Tot preoți de tagma ta,
 Cum e Muntean Zaharie
 Fost'ar fi se nu mai fie.

Tot de cei de tagma ta
 Sînt berbecii ce-or urma:
 Petru Ungur din Rea
 Cerbicean din Nucșóra.

Suciu Simon din Rușior
 Din Bărăscu (Pavel) Ciocan,
 Ioan Preda din Petrila,
 Mihaescu din Ciopea.

Erdebeni din Săcel
 Nu crede că-i un mișel,
 Nu, el ca și ceialalți
 Este bun de pus la hăț.

Dintre popii cei uniți
 Tot la Hațeg întruniți,
 Vei afla pe popa Zsiga
 Dela Mező-Livádia.

De nu l'ai cunoște bine,
 Uită-te Mărcuț la tine
 Că, se fiți chiar del'o mamă
 N'atși putea fi mai d'o samă.

El e negru și buzat,
 Gândești că-i ciurar curat,
 Și are-un glas răgușit
 Chiar de când a cătănit.

Ca nyemnyis de bună viță
 Căprărăescă porodiță
 Pentr'o glajă de rachie
 Dă-și și sfânta vanghilie.

Lângă el popa Voin
 Cu ciórecii lui de in
 Croiți după trupul lui,
 E din Valea-lupului.

Din Riu-alb Petre Csáku
 Care-i l'per tu și cu dracu,
 Moise Ilca din Totești
 Și Bărbescu din Cârnești.

La berbecule Bărbesc
 Musteciórele-i lipsesc,
 Dar' are-o barbă avamă
 Și-un nas cât o cătăramă.

Îmbrânciți de subsuori
 Vin cei din Riu-de-mori:
 Popii Jubaș și Bernardt
 Care și-n vis e tot beat.

Din Silvașul cel din jos
 E Georghită cel porcos,
 Mort de beat și nespălat
 Ca și Ciaku și Bernardt.

Nu-i vorbă, și dascăli sânt	Unu-i Farkaș liliacul,
Pe-a Hațegului pământ,	Prota metamorfosatul,
Numai buni de dat sub ciur	Al doilea-i Alimp cel spân
Pân' vor vineți la — nas.	Cu magariu cel bătrân.

Unul e Moșu Gavrilă	Ba Farkaș cameleonul
Un haiduc cât o cămilă,	Dus'au cu sine coconul,
Care cu Petru Ciachi	Ce-l are la medicină
Dela Riu-alb vení.	Ca se-l aibă dea-ndemână.

Din jendar, ostaș crăesc,	Ce-i drept, medicii sânt buni
E dascăl grănițeresc,	Lâng' astfel de popi nebuni,
Îi urît de beutură	Ca se le slobódă sânge
Că nu vré se-i stee-n gură.	Când de beți vor prinde a plânge.

Al doilea dascăl sătesc	Ia-i Mărcuț, fă-atâta bine,
Din Sânpetru e Reitescu,	Ia-i și-i dù numai cu tine
Păcurar dela Bărești	Și-i țipă în stava ta
Și Popescu din Totești.	Că frumos ți-or necheza.

Pe acestia Mărcuț, pe toți,	Sus Marcule p'un picior
Gândește-te, dacă poți	Du-te nițel la Monor,
Pune clopote d'aramă	Pân' la Simion Tancău
La dracu se nu dé vamă.	Capelanul nătărău.

Ear' mă gândesc, mai în urmă,	Că el cu dascălii lui
Fă din ei din toți o turmă	Datu-sau dușmanului,
Ca de porci, și-i dă în samă	Și s'au dus la votisare
Vicariului cătăramă.	Pentru câteva părale.

Spune-i se-i păzasc'un pic	Popa Tanco Simion
Ear' tu dute pân la Sic,	Ca un luminat cocon,
Și trei preoți vei afla	Subscrie cu Români
La ospêțul lui Torma	Și votéză cu câni.

Tot c'am dup'a lui picior	El v'ă e modelul vostru,
Merg dascălii din Monor,	Secav'ar glava și rostul;
Din Budac, din Sântiona,	Voi pe el îl imitați,
Din Buduș și din Herina.	En vorbiți, voi câni turbați!

Lumea-și dă cu socoteala	Ia-mi-i dar' Mărcuțele
Că ei au urmat tocmeala,	Și mi-i j'că puiule,
Părintelui veteran	Și-i du-n tabăra cea mare
Palimete din Ardan.	La Scaraoschi-n căldare.

De-i așa, atunci vivat	Acolo, din patrioți,
Capelane luminat,	Din dascăli și din preoți,
Și voi dascăli procopsiți	Cari au fost la votisare
Fireați voi afurisiți!	Fă tu un papricaș mare.

De aceea cetiti gazete	Din papricașul ăla
Se faceți ca Palimete,	Marcule, vei sătura
Ca preotul cel mai prost	Pe ce-i cu creii d'un gram
Dintre câți la dracu-au fost?	Cari nu se țin de program.

Dar' veți, câinii se nu mânce,
 Că-or cădea pe patru brânce,
 Și care cum a mânca
 V'a turba, ori a crepa.

Urzică Scandalografescu.

Răsboiul electoral al Ungarici s'a finit. Tisza a învins, și cei cu capetele sparte, n'au neci un motiv de a vărsa lucrămi după libertatea electorală a Ungariei, pentru-că noua lege electorală le concede un interval de 5 ani spre ași vindeca ranele.

Atâtea capete s'au spart estan în Ungaria, cu ocasiunea alegerilor dietale pentru binele patriei, încât tótă lumea, care știe, că Ungurii de regulă n'au cap, se întrebă, de unde atâtea capete sparte?!

Cel mai radical teist, privind la alegerile dietale ale Ungariei de ađi, jóră morțiș, că-n Ungaria nu-ı Dumneđu, dar' totuși Tisza e profetul lui.

În Ungaria de ađi există cele mai nemărginite libertăți: Libertatea cugetării, libertatea șimțirii, libertatea pupezii, libertatea scrierii, tipării, miciunii, denunțării, alegerii, etc., dar' cine se încumetă a cugeta, simți, vorbi, a scrie, tipări, a minți, denunța, sau a alege altcum, decum decre-

tează Tisza, sau cine are îndrăsneala a face întrebuințare de mintea sănătósă, drepturile personale sau chiar și familiare contra voinței lui Tisza, ala, dacă nu-î hoț și tâlhar, e cel puțin un trădător de patrie.

Așa se esplică victoria lui Tisza în răsboiul electoral al Ungariei din zilele trecute. În Ungaria nu-î Dumneșeu și Tisza e profetul lui, ear' unde nu-î Dumneșeu, acolo profetul trebuie se fie atotputernic, pentru-ca lipsa lui Dumneșeu se nu se simță.

Și rezultatul alegerilor din estan pentru deploramentul din Budapesta dovedesce, că Tisza, în nisuița propriei susțineri în capul guvernului, e atotputernic, deși atare susținere nu e merit neci pentru libertate, neci pentru patrie.

Tisza e ađi atât de puternic, încât însuși Dumneșeu, dacă ar voi se ocupe un loc de deputat în deploramentul din Budapesta, fără voia lui Tisza, numai candidând în cercul electoral al generalului Doda ar putea reuși.

Atotputernicia lui Tisza și victoria lui în răsboiul electoral din estan, tradusă în românește, nu însemnează însă alta decât „Finis Hungariae!”

Iată pentru ce:

În cercuri electorale curat maghiare, Tisza n'are neci atâta trecere, câtă fasolea în ăiua de Paști. Lui Tisza îi s'a întâmplat de atâtea-ori, că, candidând în cercuri electorale cu preponderanță maghiară, a ieșit din urnă, ca popa Platoș din casa lui Respop fără barbă. Care va se ăică, dacă elementul maghiar ar fi deciqđetor în Ungaria, Tisza n'ar mai fi ministrupreședinte.

Puterea Ungariei zace în naționalități. Nu Maghiarii, ci naționalitățile Ungariei au dat și dau lui Tisza majoritatea parlamentară, cu care guvernează. Prin urmare, omnipotinqța lui Tisza în Ungaria e omnipotinqța naționalităđilor, și omni-

impotința Maghiarilor. Maghiarii vreau cu tótă energia se oboare pe Tisza, dar' nu-'l pot. Naționalitățile ar putea, dar' n'au încă energia voinții.

Cu timpul Tisza de sine va cădea. Un regim pretins național maghiar, care se susține prin corupțiune contra voinței națiunii, și guvernează țara prin deficite, sémână cu orbul care duce pe ologul preste puntea Raiului în spate, și cade-n Iad.

Eu țin, că victoria lui Tisza în răsboiul electoral din estan, nu se deosebește întru nimica de victoria acelu Șvab, care, punându-și piciorul cu cisma cea mare pe isvorul Dunării, a strigat: „Victoria! — se vedem acum ce vor ȃice cei din Viena, când vor vedea, că pe Dunăre nu mai curge apă!“ Prostul de Șvab n'a observat, că apa curge pe lângă piciorul lui.

Ce mă dore pe mine mai tare se, că și noi Români am contribuit la victoria electorală a lui Tisza. Dovadă sânt martirii programei naționale dela Sibiu, Babeș, Popoviciu și Truța, care, cu autorisarea comitetului central electoral, s'au încununat la alegeri cu cununa de blam a politicei Telegrafului Roman. Dovadă sânt acei preoți români fără deosebire de răbdări confesionale, căroro marele poet Mureșan, dacă 'i-ar fi vȃduț cu pene de corteși în pălărie, sau cu barba mânjită de papricaș le-ar fi strigat: „Preoți cu crucea-n spate!“ Dovadă acei dascăli români esiți din șcôla corupțiunei, în fața căroro ori-care măgar rînciază de bucurie! Dovadă acei țăreni români, care 'și-au exercitat libertatea electorală la porunca solgăbirăului!

Cu tôte estea și noi Români avem se ne bucurăm de victoria electorală a lui Tisza. Noi partida națională română avem de astadată în parlamentul din Budapesta numai un general fără armată, dar' ministrul cultelor și

obscurilor noastre Trefort a recunoscut, cu óre-care temere de viitorul patriei, că armata lui Doda se află afară de parlament, și e foarte mare!

De aceea repet: Tisza voind a oprí cursul natural al dezvoltării popoarǎlor din Ungaria, nu se deosebește întru nimica de acel Șvab, care a cređut, că póte oprí cursul Dunării cu cisma!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Votisatai tu sóțe la alegerile dietale din estan?

Pupăză: Eu se votisez? — Cređi tu, că eu sum protopopul Cupșa sau metropolitul Bânda, și pentru 50 fl. din fondul corupțiunii lui Trefort, îmi dau sufletul dracului?

Colac: Adecă nó, nó! — Nu te prea face tu, cum dice sasu, kram! — Cu tótă credința vóstră în infalibilitate, eu am cetit chiar și-n Tribuna nume de preoți d'ai vóstrii, care, la alegerile din estan, 'și-au muiat barba-n papricaș. Apoi ce privește fondul de corupțiuni clericale al lui Trefort, isvórale, prin care se dau popilor vóstrii câte 50 fl, fără ca Gazeta Transilvaniei, sau Tribuna, se strige preste sat, încă nu's atât de kosher, cum cugeți tu!

Pupăză: Noi cel puțin n'avem concluse sinodale contra corupțiunii!

Colac: Lucru natural, unde nu's sinoade, acolo nu pot fi neci concluse sinodale!

Pupăză: Dar' neci călcări de legi sinodale!

Colac: Care va se dîcă, voi, pe care Trefort vë corupe cu câte 50 fl. prin mijlocirea archiereilor vóstrii, pentru-că n'aveți lege, care întredice corupțiunea, sînteți infalibili!

Pupăză: Se'nțelege! — Unde furtul nu'î oprit, nime nu se póte pedepsi pentru-că fură! Cređi tu, că dacă Dumneđu n'ar fi oprit mîncarea dintru'n pom al Raiului, Adam ar fi pécătuit mîncând din acel pom?!

Colac: Ei sóte, „forma non semper dat esse rei“, tu te ti'î de formă, ca orbul de gard, dar' eu te asigur, că forma nu în tóte împrejurările dă lucrurilor esința. În casul nostru de diferință, forma e diferită dar' esința e tot aceea. — Pe noi ne corupe Trefort direct, pe voi indirect!

Pupăză: Dar' cel puțin metropolitul nostru are mai multă încredere la regim decăt al vostru!

Colac: Mîncăți-ai încrederea împuțită! — adio, eu mă duc la pomană.

Pupăză: Stați-ar pomană-n gât — adio!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Eu sum hotărît contra revederii pe cealaltă lume, pentru-că ce bucurie pôte avea acel om de revedere în cealaltă lume, care móre de groaza creditorilor!

* * *

Pentru-că cineva te numește „măgar“, n'ai motiv de al provoca la duel, devreme ce la duelare, eo ipso, se recer doi măgari!

* * *

Arderea cadavrelor s'ar populariza în cele mai ortodoxe părți ale Europei, dacã începerea s'ar face cu arderea sócrelor!

Medicină cu efect indoit.

Servitorul: Aici, domnule apotecar, îți trimit stăpânul banii pentru medicină!

Apotecarul: Da scăpat'a stăpânta acum de friguri?

Servitorul: Da, a scăpat, dar' și noi am scăpat de ea!

Cura cu apă!

Medicul: Ce v \ddot{e} d ochii mei Chir Bogdane? — eu te-am trimis, a \acute{d} i d \acute{o} u \acute{e} s \acute{e} pt \acute{e} m \acute{a} ni, la b \acute{a} ile dela El \acute{o} patak \acute{s} i dumniata te-ai \acute{s} i re \acute{i} ntors la Bucure \acute{s} ti?

Chir Bogdan: Da, dup \acute{a} ce m'am convins, c \acute{a} berea de aici nu se deosebe \acute{s} te \acute{i} ntru nimica de apa din El \acute{o} patak, m'am hot \acute{a} r \acute{i} t se-'mi continuez cura \acute{i} n Bucure \acute{s} ti.

Abonamântul la Calicul

e totdeauna deschis, ca și ușile Raiului pentru cei drepti, cu unica deosebire, că noi primim și păcătoși de obonenți, dacă ne plătesc abonamântul amăsurat condițiunilor arătate-n fruntea foii.

În decursul lui Maiu vom începe cu încassarea abonamântului prin ramburză — Postnachnahme postautalvány, — ceea-ce face o diferență de 21 cr. în prețul abonamântului.

Două exemplare din Calicul Nr. 4 ni s'au reîntors prin postă, fără se știm dela cine, și se cunoștem cauza. Cerem deslușire, ca se ne știm orienta.

Redacțiunea noastră a încuviințat toate cererile motivate pentru reducerea abonamântului.

Repetăm de atâtea-ori, că Calicul se expedează regulat și d'odată tuturor abonaților în prima fie-cărei luni. Cei-ce nu-l primesc reclameze în termin de 30 de zile, și vor primi duplicate.

Administrațiunea Calicului.